

در مقام داوری سیزدهمین دوره جشنواره مردمی فیلم عمار

اگلانتین، ۲ سال طول کشید. افرادی که در آن مأموریت بودند بازنشسته شده بودند، شماره تلفن‌ها عوض شده بود، بعضی از این بچه‌ها با گوشی‌شان هم فیلم گرفته بودند در آن عملیات و فیلم را نداده بودند به ارتش. فیلم‌هایی که در خود عقیدتی ارتش تحویل داده شده بود، جایشان عوض شده بود و خیلی طول کشید تا من اینها را پیدا کنم. مسئولش می‌گفت خانم ذاکری فیلم‌ها نیست. می‌گفتم باز بگردید، پیدا کنید! من صبر می‌کنم شما هم صبر کنید.

← **خود اتفاق اگلانتین در چه سالی اتفاق افتاده بود؟ بعد شما چه سالی شروع کردید به تحقیق درباره‌اش؟**

سال ۹۱ اتفاق افتاده بود و ما ۹۷ تحقیقات را شروع کردیم. ۲ سال هم طول کشید تا آرشیو جور بشود. حدوداً ۹۹ تمام شد که در جشنواره عمار اکران شد. فقط هم آرشیو فیلم‌ها نبود، پیدا کردن خود آدم‌ها و راضی کردن آنها یا سازمان مافوق آنها برای جلوی دوربین رفتن هم طول کشید. وقتی فیلم‌ها و آدم‌ها هماهنگ شد، سر تولید رفتیم و مصاحبه‌ها که تمام شد، دوباره هماهنگی با دفتر امیرسپاری که سال ۹۱ فرمانده عملیات اگلانتین بودند، یک مقدار سخت و زمان بر شد.

در مستند، آنجایی که امیرسپاری درباره نحوه آزادسازی کشتی‌های ربوده شده توسط ارتش آمریکا صحبت می‌کرد که معمولاً باتلفات بالا و آسیب زیاد به کشتی همراه است ولی آنها در فیلم‌هایشان یک جور دیگر نشان می‌دهند یا آنجا که درباره سابقه و حرفه‌ای

بودن آن سردسته دزدان دریایی صحبت می‌شود، واقعاً آدم حسرت می‌خورد که ما سینمای قوی‌ای نداریم و آنچه از سینما هم که داریم، متأسفانه قدر این سوژه‌های واقعی را نمی‌دانیم. ما ماجراهای خیلی خوبی برای معرفی قهرمانان زمان جنگ تا الان مان داریم که خوب روایت نشده است که حالا دلایل مختلفی دارد؛ یکی‌اش این است که هم‌صنف‌های من به سراغ این موضوعات نرفته‌اند و همین جور دست نخورده مانده است. حتی دست نخورده هم نمانده بلکه دشمن ورود کرده و واقعیت‌های ما را به اسم خودشان زده است؛ فیلم‌هایی که سال‌های اخیر در هالیوود ساخته شده است، قهرمان‌ها و کارهایشان و حتی نحوه کشته شدنشان هم، بسیار شبیه قهرمانان جنگی ما هستند. این تقصیر ماست که روایان خوبی نبوده‌ایم و این شده که وقتی یک مستند مثل اگلانتین ساخته می‌شود، همه تعجب می‌کنند. مثلاً وقتی ایرانی‌های ساکن سایر کشورها، بخش‌هایی از این مستند را در صفحات خود منتشر می‌کنند، می‌بینیم که کامنت‌های زیر این پست‌ها چقدر جالب است و خیلی‌ها فکر می‌کنند این قهرمانی‌ها فقط در نیروهای مسلح سایر کشورها وجود دارد. یک جمله مهم امیرسپاری در اگلانتین این بود که «ما نمی‌خواهیم قهرمان بسازیم، چون خودمان قهرمان داریم»، اما متأسفانه این کار را هم ماکوتاهی کرده‌ایم.

← **چقدر از تصاویر بازسازی شد؟**

تصاویری که مربوط به عملیات است، تماماً تصاویر واقعی

” غیرت نیروی مسلح ما اجازه نداده است پیشرفت ما در حوزه نظامی متوقف بشود. همه این پیشرفت‌ها هم قصه دارند؛ یعنی بسیار فراتر از یک گزارش خبری است؛ درست مثل مستند «اگلانتین» که نشان داد ما می‌توانیم یک دزد دریایی که یک دنیا را اسیر خودش کرده است را، با توانمندی و اراده نیروی دریایی و تکاوران خودمان اسیر کنیم